

Les armes del cristià: el dejuni (II)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Quaresma és un temps favorable per a la nostra renovació personal i comunitària, tot posant la nostra mirada en la Pasqua. En el període quaresmal prenen especial relleu tres pràctiques ascètiques que compartim amb altres religions: la pregària, el dejuni i l'almoina. Però no solament aquestes pràctiques són pròpies del temps quaresmal, sinó que són «armes» del combat cristià quotidià per a viure amb la llibertat pròpia dels fills de Déu.

Som pecadors i perquè necessitem enfortir la nostra voluntat per a lluitar contra el pecat i els enemics de l'ànima

El dejuni, unit a l'abstinència de carn, és una pràctica no solament religiosa, sinó que pot tenir altres motivacions o finalitats. Per exemple, les dietes per raons mèdiques o de cura personal, com també per motius esportius o professionals. El dejuni i l'abstinència tenen sentit religiós quan la seva motivació es troba en l'ascètica moral o acompanyant un temps de pregària o de penitència comunitària o personal. Als catòlics se'ns demana en el temps quaresmal, el qual és tot ell penitencial, que, en dies concrets, tots els qui formem la gran família eclesial fem dejuni i abstinència. Recordem que els dos únics dies de l'any en què l'Església ens demana totes dues pràctiques són el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant. L'abstinència de menjar carn vigeix a partir de catorze anys, i el dejuni, des de divuit anys fins a cinquanta-nou. L'abstinència de carn és demanada també per a tots els divendres de l'any, excepte aquells en què se celebra una solemnitat; ara bé, en els divendres que no són de Quaresma, aquesta abstinència pot ser substituïda per una obra de pregària o de caritat, comprenent-hi l'almoina.

La pràctica del dejuni i l'abstinència forma part de la tradició apostòlica que acompanya l'Església des dels seus orígens. Germans nostres provinents de països dels àmbits de les litúrgies bizantines ens donen testimoniatge d'aquesta tradició amb els seus costums de dejuni i abstinència viscuts amb fermesa.

La raó profunda d'aquesta disciplina és la gran necessitat que tenim tots de viure la penitència, perquè som pecadors i perquè necessitem enfortir la nostra voluntat per a lluitar contra el pecat, contra els enemics de l'ànima: el món, la carn i el Maligne. Expressat amb paraules del sant pare Francesc en el missatge per a la Quaresma d'enguany: «No ens cansem de lluitar contra la concupiscència, aquella fragilitat que ens impulsa a l'egoisme i a tota mena de mal i que al llarg dels segles ha trobat diferents maneres d'enfonsar l'home en el pecat. Una d'aquestes maneres és el risc de la dependència dels mitjans de comunicació digitals, que empobreix les relacions humanes.»

